

hold til dyreforsøgsloven kræves tilladelse til forsøg, der må formodes at være forbundet med smerte, lidelse, angst eller varige men for dyrene. Derimod kræves ingen tilladelse til de processer, og det er de fleste i forbindelse med kloning, der foregår i et laboratorium, da de selv sagt ikke kan mærkes af dyrene.

Kloning er jo mest af alt udtryk for en teknik, der rejser en række spørgsmål af etisk karakter. Til behandling af de etiske spørgsmål på dyreværnsområdet er der inden for Justitsministeriets ressort nedsat Det Dyreetiske Råd. Rådet har i forbindelse med et offentligt møde den 3. juni 1996 under overskriften »Ethiske grænser for anvendelsen af bioteknologi på dyr« afgivet en udtalelse, der i overensstemmelse med overskriften bl.a. handler om kloning af dyr ud fra en etisk vurdering.

Så vidt jeg er orienteret, har der mellem formanden for Det Dyreetiske Råd, Peter Sandø, og formanden for Det Ethiske Råd, Linda Nielsen, været en kontakt, og de skulle ikke være afvisende over for, at de to råd i fællesskab afgav en udtalelse om kloning. Et sådant samarbejde kunne måske bidrage til, at hovedparten af de etiske aspekter, der relaterer sig til kloning, kunne blive medinddraget.

Uanset at kloningsspørgsmålet som nævnt kun har marginal berøring til Justitsministeriets ressort, vil jeg være helt indforstået med og finde det naturligt, at Det Dyreetiske Råd blev medinddraget i de etiske overvejelser, når det drejer sig om forskning i kloning og den debat, der her er rejst.

Forhandling

Sonja Mikkelsen (S):

Tak til ministrene for deres besvarelser og dermed bidrag til grundlaget for dagens debat. Begge ministre rammer klart centrale punkter i debatten om kloningsteknologien.

Som jeg ser det, kan debatten samles om tre hovedtemaer:

1. De etiske grænser for anvendelse og for forskning.
2. Åbenhed om forskningen og en måde at følge forskningen på.
3. Det internationale perspektiv.

Forskningsministeren beskæftiger sig netop i sin afslutning med det internationale perspektiv og lagde vægt på, at vi fra dansk side arbejder med at få en international accept af nogle spille-regler på området.

I Europa-Parlamentet har der været en debat netop inspireret af fåret Dollys internationale præsentation. Stort set alle deltagere i debatten efterlyste et internationalt initiativ. Fra WHO er der også peget på behovet for en international aftale, og Bill Clinton reagerede omgående på Dolly ved at stoppe offentlige forskningsmidler til humane kloningsforsøg. Danmark kan altså være foregangsland og sandsynligvis have succes med det.

På den baggrund er det oplagt, at et forslag om en motiveret dagsorden som resultat af denne debat bør indeholde en opfordring til regeringen om at arbejde for en international aftale om forbud mod kloning af mennesker og om regler for kloning af dyr svarende til, hvad vi får vedtaget i Folketinget.

Det andet tema vedrører åbenhed om forskningen både over for offentligheden og over for Folketinget, og det vedrører også spørgsmålet om, hvordan vi finder en metode, der kan sikre, at der i tide kan gribes ind over for udviklinger, der krænker samfundets etiske normer.

Forskningsministeren nævnte i sin besvarelse behovet for et organ, hvortil rapportering om forskning i og anvendelse af kloning på dyr kan rettes. Forskningsministeren pegede på, at det vil være naturligt at inddrage Etisk Råd og Det Dyreetiske Råd i overvejelserne herom, og justitsministeren anskueliggjorde i sit svar, hvordan Det Dyreetiske Råd i dag fungerer, men gav også tilsagn om, at man ville medvirke positivt til at inddrage Det Dyreetiske Råd.

Lægges ministrenes svar sammen med den usikkerhed, der herskede blandt indlægsholderne på høringen 9. april i år, vil det være vanskeligt for ikke at sige umuligt her i Folketinget i dag at anvise, hvordan de opgaver, der knytter sig til det her tema, bør løses. Derfor bør en dagsorden først og fremmest rumme en opfordring til regeringen om at arbejde med et forslag til en troværdig form og lægge det frem for Folketinget.

Hvad angår de etiske grænser er det vanskelige umiddelbart at se, hvad svaret bør være. Der knytter sig mange overvejelser til at nå frem til et svar. Det er der ingen tvivl om at debatten i dag også vil vidne om. Udgangspunktet for de fleste er vel nok, at forskerne skal have lov til at forske, men det forpligter os jo ikke til at bruge det, de finder ud af.

Jeg vil her vælge at give de konkrete bud, som en række af partierne er enige om bør være elementer i en dagsorden, først og fremmest fordi